

Astrologie en levensloop

Om inzicht te krijgen in je levensloop, kan de astrologie een belangrijk hulpmiddel zijn. De natuurlijke ritmes van het leven weerspiegelen en volgen immers de kosmische ritmes van de hemellichamen. Met de geboortehoroscoop als uitgangspunt is het mogelijk om de kosmische cycli te volgen en te kijken wanneer en waar zich belangrijke ontwikkelingen in de persoonlijke levensloop voordoen.

De geboortehoroscoop

Het belangrijkste uitgangspunt bij de astrologie is, dat het geboortemoment de kiemen bevat voor alles wat daarna komt. Stel je voor: een nieuw mens komt eraan, eerst nog verborgen en innig verbonden met de moeder. Het ongeboren kind is druk bezig om volgens zijn overgeërfde genetische code zijn of haar lichaam te vormen. Waar komt deze nieuwe telg in terecht? Fysiek gezien zijn de voorbereidingen getroffen (naar we hopen) en wordt de baby opgevangen in een warm nest. Emotioneel en mentaal gezien zijn er de gevoelens, de verwachtingen, de verlangens en behoeften van de ouders en andere direct betrokkenen. Er worden wensen uitgesproken bij de geboorte, maar ook de onbewuste wensen en angsten spelen hun rol. Sociaal gezien kom je aan in een familie, een buurt, een stad, een bevolkingsgroep, een land, een cultuur. Kosmisch gezien word je geboren op een zekere plaats op een planeet in het zonnestelsel op een bepaald moment.

Elke geboortehoroscoop is uniek, want de planeetstanden van dat moment zullen zich nooit meer op precies dezelfde wijze voordoen. Wat maakt deze nieuwe mens uniek? Er zijn theorieën ontwikkeld om het karakter of het levenslot te verklaren uit alle genoemde factoren en allemaal werpen ze licht op de levensloop. Psychologen begrijpen het kind vanuit de ouders. Sociologen begrijpen de mens vanuit zijn maatschappelijke achtergrond. Biologen wijzen naar de genetische code als de (een) bepalende factor. Allemaal dreigen ze voorbij te gaan aan het unieke van deze ene persoon. Als het kind net geboren is, wordt al gekeken of het op (één van) de ouders lijkt. Dat zal vast het geval zijn, maar eerst en vooral is de baby een uniek individu en het unieke is juist datgene dat niet te verklaren is uit de omgeving, de tijd of de plaats.

Of je nu moeder, psycholoog, dokter, onderwijzer of astroloog bent: met al je kennis zul je dit kind als uniek individu alleen kunnen begrijpen als je je theorieën en verklaringen kunt loslaten en open kunt staan voor iets dat nog nooit gebeurd is en zich nooit meer zal herhalen. Dit unieke is het 'Ik', de geestelijke individualiteit van het kind.

Als je een kind alleen begrijpt vanuit zijn ouders en zijn omgeving maak je het kind tot een product, alsof het een onbeschreven blad is. Vanuit het Ik gezien, zijn al die factoren (de genetisch code, de ouders, de cultuur, etc.) als de bodem waarin het zaad van de geest wordt gezaaid. Het Ik *maakt gebruik* van deze factoren: zowel door zich gewillig te laten vormen als door ermee te worstelen om ze te elimineren of te transformeren.

Je geboortehoroscoop bevat alle kiemen en tevens het kosmische ontwikkelingsplan waardoor de kiemen tot manifestatie komen. Denk aan het zaadje van een plant, waarin nu al vastligt in welke stadia de plant zal gaan groeien, bloeien en sterven. Niet alle zaadjes komen uit, niet alle zaailingen komen tot bloei. Niet alle mogelijkheden worden werkelijkheid. Gedurende je leven zal je geboortehoroscoop niet veranderen, maar door de kosmische ritmes van de planeten zal er op gezette tijden een bepaald deel van je potentiële mogelijkheden worden 'geprikkeld'. Het is alsof er een wekkertje afloopt. En het mooie van de astrologie is, dat je zulke momenten aardig precies kunt vaststellen. Bovendien is het mogelijk om bij benadering te weten in welk levensgebied de prikkel zich voordoet. Hiermee is niet gezegd dat je dus concrete gebeurtenissen kunt voorspellen. Als Saturnus bij iemand door het zesde huis loopt, zal ik vragen naar zijn gezondheid, want ik weet dat het een periode is waarin het lichaam kwetsbaar is. Maar dat wil nog niet zeggen, dat je in zo'n periode ziek zult worden. Ik weet alleen dat het thema actueel is.

De astrologie helpt om de relevante thema's te benoemen, maar op welke manier ze zich aandienen en hoe de persoon in kwestie er mee om zal gaan, is niet precies vast te stellen. Daar ligt nu juist de vrijheid van het Ik. Daarom vraag ik me niet (alleen) af wat iemand overkomt, alsof het een blind lot is dat ons treft. Ik vraag me af welke potentiële mogelijkheden worden geactiveerd en hoe je daar het beste gebruik van kunt maken.

Levensfasen

Elke planeet heeft zijn eigen cyclus en de lengte daarvan kan variëren van een maand (de Maan) tot 250 jaar (Pluto). Bovendien kent de astrologie technieken (de progressies), waarbij een dag correspondeert met een jaar, waardoor de maancyclus van 28 dagen getransformeerd wordt tot een cyclus van 28 jaar. Het zijn als het ware allemaal klokjes die tikken, allemaal in hun eigen tempo en het loopt allemaal door elkaar heen, waardoor het een complexe zaak wordt om in de veelheid de weg te vinden. Soms 'kruisen' de cycli elkaar, waardoor bijvoorbeeld één planeet in de horoscoop van meerdere kanten geactiveerd wordt. Dan kun je er vrij zeker van zijn dat er belangrijke ontwikkelingen gaande zijn rond die planeet. Om te weten hoe dat uitwerkt, onderzoek ik hoe de betreffende planeet tot dan toe 'gewerkt' heeft, want ik ga ervan uit dat we op de mogelijkheden van het heden reageren vanuit wat we kennen uit het verleden. Als er één planeet wordt geactiveerd, komt in wezen het hele krachtenspel van de horoscoop in beweging, want elke planeet staat in verbinding met alle andere planeten.

De cyclus van 28 jaar

De onderverdeling van de levensloop in periodes van zeven jaar kennen we al vanuit de antroposofie (zie *'De levensloop van de mens' van Bernard Lievegoed*). Er is geen planeet met een cyclus van zeven jaar, maar we vinden het getal zeven wèl terug in de omlooptijd van Saturnus (bijna 30 jaar) en de progressieve Maan (bijna 28 jaar), als we die periode in vier delen. De planeet Uranus heeft een omlooptijd van 84 jaar. Ook hier vinden we het getal 7 terug, want Uranus wisselt elke 7 jaar van teken. Zo weerspiegelen de planeetcycli de cruciale fasen in elke levensloop, zoals we die ook uit andere bronnen al kennen.

Saturnus en de Maan spelen een belangrijke rol in de levensloop, vooral als het gaat om volwassenwording. Saturnus correspondeert met de vader, de Maan met de moeder.

Halverwege de eerste cyclus, ruwweg van 13 tot 16 jaar, beleven we de pubertijd. De geslachtsrijpheid is er al een voorbode van dat we onze ouders zullen gaan verlaten. Onze belangrijkste vertrouwenspersoon met wie 'alles' kunnen delen, zoeken we eerder bij leeftijdgenoten dan bij de ouders. Een besef van een eigen Ik, een eigen identiteit, begint te dagen, hoe onzeker ook. Bij de rijping van die individualiteit lijken de ouders vaak meer een hinderpaal te zijn dan een hulp. Wie in deze periode de ouders klakkeloos blijft volgen, slaat een fase over, maar er komen herkansingen.

De fase van 28 tot 30 jaar is heel belangrijk. Tot die tijd ben je aan het leren: bijna alles wat je doet, doe je voor de eerste keer. Het is een ontdekkingsfase. Anderen (ouders, leraren, werkgevers, etc.) hebben het voor het zeggen. Zo tegen je dertigste is het tijd om jezelf te definiëren, keuzes te maken, verantwoordelijkheid te nemen. Dan moet het eigenlijk afgelopen zijn met de strijd met je ouders. Zij kunnen het niet meer overdoen en jij kunt niet blijven wijzen naar hun tekortkomingen die nu eenmaal zijn wat ze zijn. Je voelt de volle verantwoording voor je leven. Je bent op de toppen van je lichamelijke vermogens: energie en kracht genoeg om er zelf iets van te maken.

Van 30 tot 60 beleven we onze meest productieve tijd. We zijn mogelijk zelf ouders geworden, we dragen verantwoordelijkheid in de wereld. Tot je 30ste word je gevormd door je omgeving. Van 30 tot 60 ben je zelf actief aan het bouwen aan en in de wereld. De fase in het midden, rond de 45, staat bekend als de 'midlifecrisis'. Uranus is bij de leeftijd van 42 halverwege zijn omloop. Je lichaam raakt nu over het hoogtepunt heen en dat kan zich doen voelen als vermoeidheid of verzaaging. Wie de pubertijd heeft overgeslagen kan nu alsnog aan het puberen slaan. Het wordt duidelijk, dat sommige wensen niet meer in vervulling zullen gaan. De keuzes die je gemaakt hebt lijken je definitief te hebben bepaald en daarop alsnog terugkomen is een hele onderneming die makkelijk kan mislukken.

Bij de geboorte daalde het Ik af in een lichaam en begon zich daarin uit te drukken. Het lichaam plooidde zich, was gewillig. Rond de 45 nemen de lichamelijke vermogens af en we beseffen, dat het een neergang is die zal uitmonden in de dood. Vooruitkijken levert niet meer een perspectief op van groei en meer van het hetzelfde, maar een perspectief van aftakeling en dood. Het gaat vanaf hier niet meer om de kwantiteit, maar om de kwaliteit. Je hebt ervaring opgedaan en die ervaring kun je ten dienste stellen aan 'het nageslacht'. Het lichaam wordt kwetsbaarder, maar de geest begint zich te oriënteren op wijsheid en inzicht. Persoonlijke ambities verliezen aan glans, maar de mogelijkheid om dienstbaar te zijn aan de volgende generatie groeit.

Zo rond de zestig is het tijd om stappen terug te doen. Misschien hou je op met werken of je beweegt je naar de achtergrond. Er komt ruimte om je te wijden aan lang vergeten verlangens en interesses. De dood komt nader, al was het maar omdat steeds meer mensen uit je omgeving sterven. Je neemt of voelt meer afstand tot de wereld om je heen.

Een oude hindoestaanse traditie verdeelt het leven in drie fasen. Het eerste deel (0-30) is de tijd van leren en groeien. Het tweede deel (30-60) ben je actief in de wereld met het dragen van verantwoordelijkheid. Het laatste deel is gewijd aan de spirituele dimensie van het leven. Men trok zich terug in een ashram om te mediteren en zich aan het geestelijk leven te wijden.

Een oude Chinese wijsheid zegt: in het eerste deel van je leven bouw je ego op, in het tweede deel breek je je ego af en in het derde deel kun je in wijsheid leven. Confucius begon zich volgens de overlevering pas op zijn 70ste te verdiepen in de I Tjing, omdat hij er toen naar eigen inzicht pas rijp voor was.

Het zijn voorbeelden van een visie op de levensloop, die cyclisch is. Je daalt als geestelijk wezen af in de materie, je verbindt je ermee en tenslotte trek je je er uit terug om je te herenigen met je oorsprong.

De omlooptijd van de buitenste planeten Neptunus en Pluto is te lang voor een mensenleven en op die manier ook niet relevant. Maar door de trage beweging blijven ze wel jaren achtereen in een bepaald gebied hangen. Op dit moment (april 2004) staat Pluto op 22 graden Boogschutter en Neptunus staat op 15 graden Waterman. Wanneer nu een belangrijk punt in je geboortehoroscoop daarmee samenvalt of ermee in verbinding staat, is er sprake van een intense en langdurige inwerking. Het belangrijkste punt is natuurlijk de Zon: ben je geboren rond 4 februari, dan staat Neptunus nu precies op de Zon in je geboortehoroscoop. Neptunus heeft te maken met oplossing, verfijning, vergeestelijking, maar ook met verslaving en desoriëntatie. Het kan een periode zijn waarin je oude 'ik' zich oplost om plaats te maken voor een meer spiritueel besef van wie je bent. Als je rond 15 december geboren bent, staat Pluto nu precies op jouw Zon. Pluto staat voor transformatie, processen van dood en wedergeboorte. Dan kan het er heftig aan toe gaan. Je kunt het gevoel krijgen dat je de controle over je leven kwijt raakt, dat je alles moet loslaten wat je dierbaar is. Toch is er het perspectief dat je er fris en herboren uit tevoorschijn komt.

De astrologie kent nog veel meer soorten cycli, méér dan ik in één artikel zelfs maar zou kunnen aanduiden. Toegepast op een geboortehoroscoop, verkeer je op elk moment in meerdere 'levensfasen' tegelijk. Sommige daarvan zijn algemeen menselijk, zoals de zeven-jaar-periodes. Andere werken zich uit op voor jouw unieke momenten in je levensloop. Sinds ik met astrologie begonnen ben in 1979, heb ik de belangrijkste planeetbewegingen gevolgd. Het heeft me geholpen om veel gebeurtenissen en fasen in mijn levensloop (en die van anderen) in kaart te brengen. Het is wél gebleken dat ik heel voorzichtig moet zijn met mijn ideeën en verwachtingen omtrent toekomstige gebeurtenissen. Het leven zelf is oneindig veel complexer, verrassender en creatiever dan ik vooraf kan bedenken. Astrologie levert geen sluitende recepten voor gebeurtenissen of voor de juiste houdingen of gedragingen, maar geeft wél nuttige richtlijnen en helpt om de complexe levensloop in kaart te brengen.